

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računaj se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se ologovelijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 12. junija.

Če tudi evropski državniki kaj radi zagotavljajo, da evropski mir stoji na trdnih nogah, da se torej ni bati zanj, a vendar vsak najmanjši dogodek vzbudi velik strah, kakor bi se imela takoj začeti silna vojna. Tak strah sta vzbudila tudi dva dogodka v Peterburgu namreč zaroka velicega kneza Nikolaja s črnogorsko princesinjo Milico in pa napitnica carjeva črnogorskemu knezu. Ta dva dogodka sta tako oplašila nekatere kroge, da so na borzah kar začeli padati papirji sevede v prvi vrsti ruski, kakor bi bili pred veliko vojno. To je vendar čudno, vsaj vendar Rusija v majhnej Črnejšgori ni dobila tako močne opore, da bi se sedaj upala evropski mir vreči s tečajev, če se ga poprej ni, ko je bila celo v prijateljstvu z mogočno Nemčijo.

Kaj je pa pač tako strašnega v teh dveh dogodkih, da se je zaradi njiju porabila toliko tiskarskega črnila in papirja, kajti več dni so baš Rusiji nasprotni listi dan na dan prinašali dolge članke o teh dveh dogodkih; kaj tako strašnega, da evropski diplomatje posebno nemški več nočij spati neso mogli? Car ruski je s tem odločno pokazal, da resno hoče narediti konec politiki, katere se je držala Rusija celo stoletje, politike, katerej podstava je bilo prijateljstvo s Prusijo. Ta politika je Prusijo povzdignila do sedanje slave, drugače bi nikoli ne bila prišla na čelo Nemčije in do evropske slave. To politiko pa sedaj boče car jedenkrat za vselej opustiti in opreti se pred vsem na slovanski, zlasti na pravoslavni svet. Govori se že, da bode tudi bodoča carica Slavjanka, ne pa Nemka, kakor je bilo to že skoro v navadi v Rusiji. Sedanji car hoče torej vedno bolj oddaljiti Rusijo od Nemcev. Sam se je oženil z dansko princesinjo, sin njegov se bode pa že s slovansko. Jeden velicij knezov se ženi s črnogorsko, drugi z grško princesinjo in tako bode nehalo polagoma sorodstvo mej ruskim in nemškimi dvori, ki je bilo slovanskej politiki že marsikedar na kvar. Vedno bolj si bodo veliki knezi iskali nevest v Črnejšgori in na Grškem, pozneje tudi v Srbiji in Bolgariji, kadar bode v poslednji deželi kaka slovanska dinastija. Seveda tak ugoden prevrat je pač le tedaj pričakovati, ako bode sedanji car dolgo vladal, da se pri dvoru bolj utrdijo načela njegova. Sedaj mnogi dvorni krogi neso baje

prav zadovoljni, da je car tako popustil staro navado in zmajujejo z ramami zaradi zaroke velikega kneza s princesinjo črnogorsko in nameravane zaroke carjeviča z drugo princesinjo črnogorsko. To je tudi verjetno, ker nemške princesinje, ki so se primožile v Rusijo, igrajo še močno ulogo. Toda odločnost sedanjega carja bode premagala te pred-sodke.

Ruski listi pripisujejo jako veliko važnost carjevi napitnici. Omenimo le, kaj piše „Svet“. Ta list, ki se odlikuje po zdravem slovanskem duhu pravi, da tu ne gre za kake zasobne politične obračune, temveč za potrjenje velike ideje vzajemnosti slovanske. Jedinji za našim vladarjem slovanski vladar (slovanski kralj deček pač ne šteje) je z višine prestola bil nazvan jedinstvenim zanesljivim in vernim prijateljem Rusije. S tujimi državami nas lahko vežejo politični računi in gmotne koristi. Le slepci ne vidijo, na primer, da se sedanji interesi Rusije ujemaajo z interesi Francije, ter zahtevajo, če ne formalne, pa faktično alijenco. Pa je še trajnejša in vzvišenejša alijanca. Zveza sorodnih narodov, kateri sestavljajo veliko duševno bratstvo. Ta zveza nas ne združuje le s Črnogoro in Srbijo, temveč tudi s Čehi, da celo z Bolgari in Poljaki; mi govorimo o masi narodovi, ne o posamičnih politikih. To zvezo označile so besede carjeve obrnjene na jednega slovanskih vodij, na vodjo naroda, pri katerem še ni nasprotja mej narodom in inteligencijo. V tem zmislu treba razumeti zgodovinsko napitnico, pravi ta ruski list in pristavlja, da se ne čudi, če je Nemci v tem zmislu razumeti ne marajo.

Rusija nastopila je torej pot odločne slovanske politike. To vidimo tudi v tem, da nemških baronov v pribaltijskih provincijah več tako ne gladi, kakor jih je dosedaj. Nemški državniki vidijo, da se na Rusijo ne morejo več zanašati, to jih jezi, to jim napravljaja skrbi. Vsaj tudi ni prijetno pred seboj imeti sovražnika, za seboj pa državo, o katerej se le toliko ve, da se ravna le tako, kakor zahtevajo njene koristi, da je vsak dan mogoče, da začne vojno.

Ta napitnica je pa tem bolj zbudila nemške državnike, ker je nekak odgovor na ostentivni vsprejem italijanskega kralja v Berlinu. Proti London-skemu dopisniku „N. Fr. Presse“ se je izjavil nek

diplomat, ki pozna intencije ruske politike, da je car le hotel pokazati, da se ne dá z nikakimi zvezami ostrašiti, da bi popustil svojo dosedanje politiko. Glavno načelo ruske politike je, da Nemčija ne sme več kot zmagovalka v Pariz, kakor vele-vlasti ne puste Rusije v Carigrad. Car bode vse sile napel, da Nemci ne pridejo do Pariza. S tega stališča mora se presojevati napitnica ruskega carja.

Carška napitnica je torej vsekako naperjena proti Nemcem, to dobro vedo ob Sprevi. Najhuje je pa jim to, da je ž njo tudi povedano, da Rusija hoče gledati, da se okrepča povsod slovanski svet in se tako pripravi za borbo z germanskim svetom, do katere bode prišlo prej ali slej. Ker moč slovanstva narašča, se Nemci boje, da podležejo v tej borbi in bode konec njih slave.

Sokolska slavnost v Novem Mestu.

(Dalje.)

Mej tem, ko so se te priprave vršile v Novem Mestu, pa tudi ostala Dolenjska ni zaostajala. Povsod odpošiljala so se odposlanstva, ali pa delali potrebni koraki za gostov vsprejem. V tem oziru se je posebno odlikovala progga, držeča iz Ljubljane čez Trebnje v glavno mesto Dolenjske in gostje Ljubljanski, vozeči se po tej črti, bili so povsod najsrčneje vsprejeti, vse potovanje bilo je nepretrgana vrsta najlaskavejih znamenj narodne zavednosti in bratske ljubezni.

V soboto popoldne ob 3. uri odpeljali so se iz Ljubljane v kočijah Sokoli in „Slovensko delavsko pevsko društvo Slavec“, dočim je drugi oddelek odšel zvečer ob 6. in oziroma ob 8. uri, a slovenski biciklisti krenili deloma čez Krško deloma čez Žužemberk.

Že na Lavrici pozdravljale so potovalce razobešene trobojnice, isto tako bilo je v Škoflici. V Šmariji pričakovala nas je šolska mladina z zastavo in mlada deklica Cepudrova poklonila je s primer-nim nagovorom „Sokolu“ lep šopek. Ko je starosta Hribar zahvalil se na tem darilu, odpeljali smo se na Grosuplje, od koder nam je že zdaleč nasproti donelo streljanje s topiči, nam nasproti vihrale so trobojnice in cesarske zastave in kjer smo bili v g. Ko ščaka dobroznani krčmi izvrstno postreženi.

bila boljša prijatelj, kakor so ljudje. Ploska trpela ni na sebi drugega, kakor Vavřino. Imeli so sicer hlapca, a zasesti je ni smel nihče nego Vavřoušek.

Ko je prišel v leta, hotel je otec prodati Plosko na semnji, češ, da je poluslepa, da je brezzoba, da se jej podkove ne drže kopit. Vender je sin govoril za njo, misleč si pri tem: „Ti, Ploščica, pripelješ mi nevesto, če bi imelo biti le nekoliko korakov!“ In gladil jo je po čelu, po grivi, po šrsti, in Ploščica je gledala, kakor bi bila razumela in zarezetala, kakor bi hotela reči: „Tu je najlepše, tu najmilejše“ Vavřuški pa se je zdelo, da je vedno pogledavala tija, kjer je stal Květov dom. Danes pa je povedla glavo in piče se ni dotaknila, dasi ji jo je mladeneč nasul v žleb nad mero.

V hiši Ouřadovi bilo je tiho, kakor bi se kdo pripravljaj na zadnjo uro; mati ni spregovorila besede, družina je žlice le v juho pomakalaj, Vavřina pa niti h kosilu ni prišel. Šel je predpoludnem pogledat na polje, kako raste ozimina in kako odpevajo sveži, zeleni barvi črni ptiči, ker se približa zima in vse zakrije s svojo belo odejo.

(Dalje prih.)

LISTEK

Blódné duše.

Roman.

Češki spisal Václav Beneš-Třebizský, preložil I. Gornik.

Prvi del.

IV.

(Dalje.)

Potem odšel je s trdimi koraki iz sobe. Za zaprežena konja na dvorišči se ni zmenil in rezgetanja njunega ni čul. — Ploska ozrla se je trikrat za njim; Vavřina pa danes ni imel za njo nobene besede, tem manj, da bi jo pogladil po razčesani grivi. — Imel je iti po drva v gozd in hote oca vprašati do katere poseke predvčeranjem pripovedoval mu je, da je gospod gozdar dovolil, da bi si izbrali v vsem najetem prostoru najlepši kup lesa.

Z dvorišča zavl je za gumna, sedel v venečo travo in se zagledal v levo na vrt Květovih. Jablane na njem bile so že skoro gole, na hruškah bilo je začrnelo listje in nad glavami jim otožne megle. Kake četrt ure odtod temneli so gozdje in nad njimi poletavale so vrane, kakor bi se hotele

poigravati z zamaščenci. V gozdih pa se ni genila nobena veja; stari borovci moleli so v megle, kakor nezadovoljneži, črni ptiči pa so leteli dalje k vasi. Potem naleteli so se k drevesu nad glavo mladenečvo.

Vavřini hodil je na misel včerajšnji večer; bil je pri Květu, prikral se je tija z ostalo družino. Květ ga je sicer pozdravil, a pregovoril ni ž njim nobene besede. Mladeneč sedel je v sobi v kot, odkjer je najbolje videl k ognjišču, ko pa je Světluška čitala, ni se niti dihniti upal. Zdaj zdelo se je njegovi mladi glavi, da je zopet večer, da zopet sedi v oni sobi in da se njegove oči upirajo v drugi dve, v uho pa da mu zveni glas, kakor sreberni kraguljčki, s katerimi ima knez Svarcenberk ovešene belce, kedar se vozi na saneh v snegu.

Konja zaprežena na dvoru rezgetala sta ne pretrgoma. Mladeneč dvignil se je, šel nazaj na dvorišče, odpregel konja, odvedel ja v hlev in zopet ni se zmenil za Plosko, kakor bi ne bila oni verni konj skoro jednako star ž njim. Ko je začel hoditi v šolo, bila je Ploska ljubezniva žrebica, sama odprla je dveri v vežo, Vavřina pa je imel vedno za njo shranjeno sladčico; potem rastla sta skupno in

Starodavna Višnjagora se je pri tej priliki posebno skazala. Mesto, pred malo leti še nasprotno, odšlo je praznično opravo in pokazalo pristno narodno lice. Ves prostrani trg bil je v zastavah, vsaka hiša raz mestnega trga obesila je trobojnico ali pa cesarsko zastavo, sredi pod lepim slavalokom pa so stale na jedni strani Višenjske krasotice, praznično oblečene, s pečami na glavi in s sklepanci okolu pasa, na drugi strani pa vrla požarna bramba, duhovščina, mestni zastop Višnjegore z g. županom Štepicem na čelu in gg. župani iz Drage, Dednega dola, Kriške vasi in Leskovce. V imenu mestnega odbora pozdravil je prišlece g. Štefan Pirnat, v imenu požarne brambe g. nadučitelj Škrbinec, v imenu deklet iz Višnjegore in okolice pa gospodičina Nežika Turkova rekoč:

„Velecenjeni gospodje! V imenu vseh deklet iz Višnjegore in okolice Vas prav prijazno pozdravljam. Prosim vsprejmite zagotovilo našega posebnega in neomejenega spoštovanja.

Vrli junaški Sokoli! mili Slavci! potujte zdravi in veseli v glavno mesto solne Dolenjske! Tudi me hočemo se udeležiti v duhu lepe slavnosti. V zagotovilo tega blagovolite vsprejeti ta mali šopek, ki naj Vas velecenjeni gospodje na potu spominja, da tudi nam srce toplo bije za sveto slovansko reč in da tudi me hočemo ljubiti na veke mili naš slovenski narod.

Živili vrli Sokoli in mili Slavci! Slava!

Starosta g. Hribar zahvalil se je na vseh teh nagovorih v krepkih in iskrenih besedah, na kar so mej pokanjem topičev zaorili navdušeni živokliči, krasotice pa izletnike obdarile z duhtečimi šopki svežih cvetic. Z Višenjskimi dostojanstveniki in krasoticami bili smo potem vkupe v gostilni, žal, da le malo časa, ker smo morali dalje. Presrčen vsprejem v Višnjigori nam ostane nepozaben.

Bližajočim se Sv. Roku prihajala sta nam nasproti dva ognjegasca na čilih konjih in nas vodila k Sv. Roku, kjer je bil čez cesto razpet ličen slavalok z napisom „Živeli“, kjer je v vrstah stala uniformovana požarna bramba, vsa odlična gospoda iz Zatičine in mnogo občinstva in kjer nas je gospod načelnik požarne brambe v kratkih a jedernatih besedah pozdravil. Tudi tu bil je postanek le kratke, „Pod Gabrom“, kjer so tudi vihrale zastave in kjer bi bili gotovo izvrstno preskrbljeni pa se niti ustaviti nismo ugnili.

Po 10. uri zvečer dospeli smo na vrh, od koder se cesta rebri proti Trebnjemu. Jedva smo se spustili nizdolu, zažgal se je ob cesti pripravljen škopnik in tako dalo znamenje že par ur čakajočim Trebanjcem, da smo vender jedenkrat prišli. Znamenju odzvali so se takoj topiči in kmalu smo stali takraj Trebnjega pred posebno ukusnim z lampijoni okrašenim slavalokom, kjer nas je vsprejela požarna bramba z načelnikom g. Tomcem.

Ko se je oficijalni vsprejem završil, podali smo se v krčme, da se okrepčamo in potem poiščemo prenočišča. Gospoda Trebanjska vsprejela nas je s pravo slovansko gostoljubnostjo in tako ljubeznivo skrbela za prenočišča, da smo bili vsi izvrstno shranjeni in da se jim prav iz srca zahvaljujemo na laskavem in gostoljubnem vsprejemu.

Počitek v Trebnjem ni bil dolg. Pred polnočjo ni prišel nihče v postelj, a ob 4. uri zjutraj spravila nas je budnica po konci. Ob 1/5. uri korakala sta „Sokol“ in „Slavec“ z zastavama na pokopališče. „Sokol“ položil je na grob prerano umršemu članu Skabernétu krasen venec. „Slavec“ je pa zapel dva lepa zbor. Po tem pijetnem činu odpeljali smo se iz preprijetnega in z zastavami okrašenega Trebnjega in poslovili od gospodov, ki so nam izkazali toliko simpatij. Skozi Mirnopeč, kjer je stal slavalok z napisom „Na zdar“, pod njim pa požarna bramba, kjer pa ni bilo oficijalnega vsprejema, dospeli smo okolu 8. ure v Novo Mesto. (Dalje prih.)

„Matica Slovenska“.

Letno poročilo tajnikovo o odborovem delovanju v dobi od 1. aprila 1888. do 31. maja 1889.

(Konec.)

Poročati mi je še o nekem odseku, ki je v nekaki zvezi z našim društvom; to je odsek za nabiranje in izdaje krajepisnih imen. Omenjeni odsek ponovil se je pod pokroviteljstvom „Matice Slovenske“ iz l. 1876 po inicijativi odbornika prof. Pleteršnika in nekaterih drugih gospodov. Odsek ima 19 članov. Namen mu je, poskrbeti za to, da dobimo polagoma potreben, obširen „Slovenski kraje-

pisni slovar“ z bolj zanesljivimi imeni. Da ta namen doseže, sestavi je odsek poseben poziv z vprašanji in ga razposlal na vse fare slovenskih pokrajin, deloma naravnost, deloma po zaupnih možeh in poverjenikih. Od 800 pozivov je doslej povoljno rešenih nekaj nad 100. Vsa pojasnila in sploh vse v tem delokrogu potrebno oskrbuje matičina pisarna. Delo je na znanstveni podlagi osnovano; želeli bi mu bilo svoje dni tudi ugodnega konca.

Kopitarjeva zadeva se je zaradi neugodnih občinskih razmer na Dunaji zopet zavlekla; treba bo čakati na poslednje ukrepe občinskega sveta dunajskega, v katerem sedaj močno prevladuje nekaka politična razburjenost proti Čehom in tudi proti Slovanom sploh.

Veledušni slovenski rodoljub, veletržec Gorup na Reki, društveni ustanovnik, volil je več ustanov učej se mladeži in določil pravico do podelitve teh ustanov po sebi, svojih sorodnikih in slovenskem deželnem zboru na četrtem mestu „Matice Slovenski.“ Vsled tega prejelo je društvo pred kratkim potom visoke c. kr. vlade prepise dotičnih ustanovnih pisem.

Za društvo neumorno delavni predsednik „Matice slovenski“ bil je na Najvišjem mestu odlikovan z naslovom častnega kanonika. Vse slovensko razumništvo se je z odlikovancem odkritosrčno zveselilo te zaslužene odlike. Matični odbor mu je v posebni deputaciji čestital, povdarjajoč, da je v njegovi osebi poslavljena tudi Matica slovenska. Po želji več odbornikov bode to čestitka g. podpredsednika prof. Levca in odgovor predsednika tiskana v Letopisu in pridejan letnemu poročilu o odborovem delovanju. Večletni marljivi odbornik, prošt dr. Jarc, obhajal je lani 12. avgusta tu v Ljubljani pri sv. Jakobu zlato mašo. Odbor mu je o tej izredni priliki čestital pismeno in pozneje v seji še ustno. Decembra meseca lanskega leta čestitala je „Matica“ brzojavno vodji češkega naroda dr. Francu Lad. Riegru ob njegovi sedemdesetletnici.

Kakoo je pa ni nikjer sreče brez nesreče, tako tudi pri „Matici“. Odbor zgubil je v zadnji dobi dva odlična, neumorna delavna člana. Dne 16. septembra 1888. l. umrl je na ptujem v Pragi po kratki bolezni prof. Raič in bil tu pokopan 21. septembra. Njegovega častnega pogreba udeležila se je „Matica“ z vencem in po prav mnogobrojnih zastopnikih. Dne 20. aprila je na Dunaji umrl c. kr. vl. svetnik Matej Cigalč. Tudi pri njegovem pogrebu bila je „Matica“ častno zastopana. Društvo zgubi ž njima dva izvrstna, marljiva veščaka, ki sta bila vsigdar radovoljno pripravljena, delati na korist društvu ter v spodbudo društvnikom. Bodi jima blag spomin!

Tudi v zadnji dobi se je zvršilo več slavnostij, katerih se je „Matica“ ali povabljen ali pa tudi vsled lastnega nagiba dostojno udeležila. Da ne govorim o patrijotičnem prazniku dne 2. decembra, glede katerega je tekmovala najbolj Slovenija, kako bi ga najdostojnejše poslavila, glede katerega tudi naša „Matica“, kakor že omenjeno, nikakor ni zaostajala, omeniti mi je še več drugih, slovenskih in slovanskih, avstrijskih in izvenavstrijskih svečanostij. Dne 30. aprila 1888. l. vabilo je akademsko društvo „Slovenija“ h Karadžičevemu večeru in od 20.—22. septembra slavili so v Belem gradu Vuk Karadžičovo stoletnico; dne 14. nov. odkrili so v Celovci Einspielerjev spomenik; dne 5. decembra umrl je v Pragi sloveči učenjak, bivši minister itd. Josip Jireček, dne 22. marca pa podpredsednik „Matice Hrvatske“, sloveči pisatelj M. Jurkovič, in dr. O vseh teh prilikah se je naše društvo primerno odzvalo častni dolžnosti.

„Matica“ je v zadnji dobi podedovala po pokojnem c. kr. višjem sod. svetniku, dr. pl. Ernstu Lehmannu, tri juristične rokopise (njegovo lastno delo). Pred kratkim prejela je „Matica“ tudi denarno volilo pokojnega kanonika Žuže v Laškem trgu, to je po odbitih pristojbinskih stroških svoto 89 gld. 50 kr.

Društveniške razmere se od leta do leta vidno boljšajo. Za leto 1885. je plačalo 1131 letnikov, za 1886. l. 1198, za 1887 l. 1306, za 1888. l. 1431, za 1889 l. doslej sicer še le 820, vender je upati, da se bode število letnikov tudi letos primerno zvečalo.

Število ustanovnikov se bistveno nič ne spremeni. Od prvega početka do danes imela je „Matica“ 562 ustanovnikov, izmed jih je nekoliko nad 200 pomrlo, krog 40 pa izstopilo. Poro-

čevalec je dobil nalogo, da sestavi natančen imenik umrlih ustanovnikov, ki bo v letošnjem Letopisu primerno objavljen, da se na ta način prihodnjim rodovom ohrani spomin na nekdanje požrtvovalne rodoljube. Jednak zapisnik, toda le z imeni in primki v abecednem redu, pričela je objavljati „Matica Hrvatska v svojem „Izveštaju“ za l. 1887.

Skoro v nobenem letu ni izgubila Matica vsled smrti toliko ustanovnikov, kakor v zadnji dobi. Razen že goraj omenjenih dveh umrli so gg. L. Buerger, 14. jul. v Ljubljani; župnik Koder. 2. marcija na Slapu; župnik Lajh, 9. januarja pri Sv. Jurji; župnik Lesjak, 24. junija v Kostanjevici; ravnatelj Mažuranič, 18. decembra v Zagrebu; zaslužnik A. Pirnat, 23. decembra v Ormoži; odvetnik dr. Fr. Pogazhnik, 6. junija na Dunaji; zdravnik dr. Razpet, 26. aprila v Rudolfovem; odvetnik dr. Fr. Suppantisch, 15. aprila v Ljubljani; c. kr. stotnik-auditor v p. Gašpar Sušnik, 29. julija v Predosljih; župnik J. Volčič, 10. novembra v Cerovljih; župnik A. Zarnik, 27. novembra v Naklem.

Njim vsem, kakor tudi pokojnim letnikom in društvenim prijateljem, umršim v zadnji društveni dobi, bodi časten spomin.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 12. junija.

Vest, da mislijo konservativni veleposestniki češki ponuditi še jedenkrat Nemcem kompromis, ni istinita. V soboto so konservativni veleposestniki imeli shod v Pragi in so postavili kandidate za bodoče deželnozborske volitve. Pri tem shodu so res nekateri svetovali, da bi se še jedenkrat ponudil nemškimi veleposestnikom kompromis, toda večina se je izrekla, da to ne kaže, ko so prvi kompromis jednoglasno zavrnil. Posebno knez Schwarzenberg se je odločno izrekel proti temu, da bi se liberalnim veleposestnikom še ponujal kompromis.

V Galičiji bode letos volilna borba precej huda. Demokratje neso postavili kandidatov le v mestih, ampak tudi v kmetijskih občinah. Za kandidate v kmetijskih občinah izbrali so si kmete, ker s temi imajo največ upanja, da zmagaajo. Letos sicer še ni upanja, da bi demokratje v zvezi z Rusini dobili večino, ker ima „žlahta“ povsod velik upliv in jo podpirajo tudi židje, a če se bode gibanje, ki se je začelo, nadaljevalo, je pa vender mogoče, da ji demokratje izvihejo vodstvo deželnih zadev s časom iz rok.

Vnanje države.

Srbska naprednjaška stranka in še neki drugi elementi, ki delajo za kralja Milana, bili bi radi napravili razpor mej vlado in regentstvom, pa se jim ni posrečilo. Regenti in ministri se strinjajo v vseh glavnih vprašanjih. Kaka manjša nasprotja se pa že poravnajo. Jedna največjih težav, to je cerkveno vprašanje, je že rešeno. Prihodnji skupščini bode še učni minister predložil zakon, s katerim se bodo razveljavili zakoni, nasprotujoči cerkvi, kateri so se izdali za naprednjaških vlad, zaradi katerih je bil metropolit Mihajl dal demisijo svojo. Tako bode narejen stalen red mej državo in cerkvijo. — Kralja Milana je baje kaj nemilo dirnulo, da je metropolit Mihajl se povrnil in prevzel vodstvo cerkve. Zaradi tega je načrt potovanja premenil. Iz Carigrada pojde naravnost v Pariz in ne bode nič pohodil Belegrada. Spoznal je torej, da je on popolnoma nepotreben v Srbiji. Kraljica Natalija se tudi vrne v Srbijo in nastani v Belemgradu, kakor hitro bode skupščina premenila cerkvene zakone. Potem bode metropolit Mihajl najbrž razveljavil ločitev zakona. Kraljica bode gotovo potem se mnogo brigala za odgojo svojega sinu ter se tudi zanimala za vladanje. V kratkem se zna prigraditi, da bodeta prava regenta le kraljica in metropolit Mihajl, sedanji regenti bodo pa imeli le naslove regentov. To so zahtevali ruski listi, ko je bil odstopil Milan in sedaj kaže, da se bode uresničilo. — Zagovarjanje zaprtega Garašanina prevzel je Piročanac.

Vinarstvo in trgovina z vinom se v Rusiji hitro širita. V južnej Rusiji se je osnovalo delniško društvo z delniško glavnico 600.000 rubljev za trgovino s prirodnim ruskim vinom. Društvo bode kupovalo vino od vinogradnikov in prodajalo v druge kraje Rusije. Delnice kupili so največ posestniki velicij vinogradov, kateri se za to podjetje zanimajo. Pričakovati je, da bode društvo imelo uspeh. Velike zaloge bode imelo v Odesi, Harkovu, Moskvi in Peterburgu.

Armenske zadeve napravljajo velike skrbi turškej vladi. Carigrajski listi pa tudi morajo biti kaj pozorni, kadar pišejo o tej zadevi. „Levant Herald“ bode baje zelo kaznovan, ker je objavil jako oster članek o armenskih zadevah. Dva druga lista sta pa za nekaj časa ustavljena, ker sta objavila nekatere stvari glede Armenije, o katerih se je želelo, da ostanejo tajne. Vlada neki namerava v Armenijo poslati dva uradnika, da bodeta poizvedovala, kaj želi prebivalstvo.

Tudi Švica namerava omisliti si repetirke. Zvezni svet bode še v tem zasedanju dovolil potreben kredit. Tudi manjše evropske države se torej ne morejo izogniti oboroževanju. To je pač dokaz negotovega evropskega položaja.

Šah perzijski prišel je v nedeljo v Berlin. Na kolodvoru ga je pozdravil cesar Viljem v navzočnosti mnogih princev, generalov in drugih dostojanstvenikov. Vsprejem bil je kaj slovesen in prijazen. Cesar je šaha objel in mu večkrat stisnil roko.

V Braziliji je odstopilo konservativno ministerstvo in je poklicano liberalno na krmilo. Novemu ministerstvu je predsednik vicomte Ouropreto. Prejšnjej vladi bila je zbornica izrekla nezaupnico in je zatorej odstopila, ker cesar ni hotel dovoliti, da bi se razpustil parlament.

Domače stvari.

— (Volilni shod v Hlirski Bistrici)

bode v nedeljo dne 16. junija t. l. ob 3. uri popoldne v gosp. Jelovškega gostilni; v Šent Petru pa isti dan ob 7. uri zvečer v gostilni gosp. župana J. Špilarja. K obilni udeležbi vabita gg. volilce

dr. J. Vošnjak, H. Kavčič.

— (Umrli) je binkoštno nedeljo opoldne g. Ivan Belec, župnijski upravitelj pri sv. Duhu pri Krškem, v 34. letu dobe svoje. Posvečen v mašnika 1879. l.; služboval je na Kočevskem, na Igu, v Žiréh, v Belipeči, naposled pa pri sv. Duhu. Pokojni Belec bavil se je mnogo z javnimi, posebno z narodno-gospodarskimi vprašanji, bil več let naš stalni in marljivi sodelavec, pozneje pa pri konservativnem našem dnevniku. Kot dijak je mnogo občeval s pokojnim Jurčičem, ki ga je napotil, da se je začel učiti slovanskim jezikom in čitati razne slovanske časnike in tako položil temelj svojemu časnikarskemu delovanju. Rajni Belec je izvrsten duhovnik, marljiv in jako nadarjen pisatelj in povsod zelo čislán. Blag mu spomin!

— (Dnevni red učiteljske konference) za šolski okraj Ljubljanskega mesta, ki bode dne 11. julija 1889. leta ob 8. uri popoldne v mestni dvorani pod predsedstvom g. c. kr. okrajnega šolskega nadzornika prof. Fr. Levca. 1. Določitev predsednika namestnika in volitev dveh zapisnikov. 2. Opazke c. kr. okrajnega šolskega nadzornika o nadzorovanih šolah. 3. Poročilo o deških ročnih delih. Poročevalec gospod učitelj in ces. kr. okrajni šolski nadzornik Andrej Žumer. 5. Izbor učnih knjig in beril za šolsko l. 1889/90. 5. Poročila knjižničnega odbora o stanju in računu okrajne učiteljske knjižnice. 6. Nasveti o nakupu novih knjig za okrajno učiteljsko knjižnico, katere je najkasneje do 7. julija t. l. pismeno oglašiti pri knjižničnem odboru. 7. Volitev knjižničnega odbora za šolsko leto 1889/90. 8. Volitev stalnega odbora okrajne učiteljske konference za šolsko l. 1889/90. 9. Samostalni nasveti, katere je najkasneje do 7. julija t. l. pismeno oglašiti pri stalnem odboru.

— (Iz Črnega Grabna) 11. junija: Pri današnji volitvi volilnih mož v občini Št. Ožbolt izvoljenih 6 volilnih mož, ki bodo svoje glasove od dali g. J. Kersniku. Živio naš Stari poslanec!

— (Birmancev) bilo je preteklo praznike v Ljubljani 1144. Izmej teh bilo jih je iz Ljubljane 665, drugi z dežele, od koder jih je največ poslal Mengeš, to je 223.

— („Popotnik“) ima v 11. številki nastopno vsebino: Učiteljstva slovenskega težnje o preosnovi osnovnošolskega zakona. — Prvo zborovanje „Zaveze“ slovenskih učiteljskih društev v Ljubljani. — Marka Fabija Kvintilijana govorniški pouk. (Prof. Fr. Brežnik.) — Iz „Zaveze slovenskih učiteljskih društev.“ — Dopisi. — Novice in razne stvari. — Natečaji.

— (Notici gledé Borovelj in častnega občanstva barona Schmied-Zabierowa) v št. 131. „Slov. Naroda“ je še dodati, da je šel deželni predsednik sam, to je v družbi s svojo prusko soprogo, po diplomo v Borovlje, in da je po njegovej želji bilo ondu vse tako prirejeno za njegov vsprejem, kakor si je sam želel, da bi se mogel potem v javnosti bolj šopiriti. On si je mislil, ako se mi izroči diploma v Celovci na mojem domu, mi ne bode kaj posebno hasnilo, zatorej hajdi sam po njo. Pripeljal se je baje v Borovlje jako napihnjeno ter se vedel, kakor pravi velikaš. Govori se celo, da si je v dolgih člankih v „Klagenfurterici“ sam kadil, kajti mnogo se je pisalo o njegovih izrednih zaslugah za puškarstvo v Borovljah, katere pa nam neso znane. To vse bilo

je le improvizovano, da bi se pokazalo, kako da je na Koroškem priljubljen in da bi se oslabela navajanja gosp. dr. Ferjančiča.

— (Iz Šmarja pri Jelšah) se nam poroča 11. junija: „Tamburaško glasbeno društvo“ iz Vukovara pod ravnanjem gosp. Josipa Rupa ustavilo se je bilo na potovanji svojem na binkoštni ponedeljek pri nas ter nam napravilo izreden muzikalen užitek. Društvo šteje šest mož in ima tamburice v vseh veličinah. Najmanjša (kapelnikova) je močni kuhanici podobna, največja pa takšna ko naš bas. Kdor je slišal samo posamične tamburice, ne verjame, da se dajo na tem instrumentu izvrševati tudi najtežje skladbe. Tamburaši igrali so ne samo narodne pesmi in jih spremljali s petjem, ampak tudi najumetnejše komade iz oper itd. Na hrvaškem svojem plakatu ima zapisano, da je to društvo koncertovalo „kod srebrnog pira Nj. veličanstva u dvorskoj operi, vsmim toga u Parizu i u največim gradovima Njemačke“. Rojake svoje opozarjamo na vrle Hrvate, da jih povsod vsprejmo z naudušenjem.

— (Porotno sodišče v Celovci) obsodilo je 28letno deklo Hemo Baumer, ker je svojo petletno hčer utopila, na smrt na vislicah.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Litija 11. junija. Občine: Polšnjih, Križ, Gradišče, Šmartin, Litija izvolile 19 mož za Jeretina.

Dunaj 12. junija. Cesar, ki se je včeraj odpeljal, dospel danes zjutraj v Monakovo. Na kolodvoru vsprejeli so ga Gisela, Leopold, vojvoda Ludovik, avstrijsko poslanstvo in policijski predsednik. Cesar nastanil se v Gize-linem dvorci.

Dunaj 12. junija. Knežinja Evgenija Eszterhazy, rodod princesinja Croy, soproga dednega princa Pavla Eszterhazyja danes zjutraj umrla.

Praga 12. junija. Pri banketu dermatološkemu kongresu na čast profesor Pick napil na avstrijskega cesarja, profesor Neumann, pa naglašajoč zvezo z Nemčijo, na nemškega cesarja. Napisniki vsprejeli se z velikim priznanjem.

Reka 12. junija. Črnogorski knez s hčerami semkaj dospel in se odpeljal na cesarskem jahtu „Greif“ v Kotor.

Carigrad 12. junija. Porta odpošlje komisijon na Kreto, ki ima poročati o tamošnjih političkih razmerah.

Razne vesti.

* (Požar.) Iz Levova se 10. t. m. javlja: Okrožno mesto Zbarac je skoraj popolnoma pogorelo. Več sto rodbin je brez strehe in kruha. Ognja popoldne še neso pogasili.

* (Ubežni odvetnik.) Odvetnik Ivan Kampijan v Aradu preskrbel si je ponarejen pečat okrajnega sodišča, ponaredil ž njim sodni odlok, prejel od tamošnjega davkarskega urada 2100 gld. ter pobegnil v Rumunijo.

* (Povodnji v Belgiji.) Iz Bruslja se 8. t. m. javlja, da je sedaj več odličnih mest v južni Belgiji, posebno pa Charleroi, pod vodo. Škoda ceni se na več milijonov goldinarjev. Doslej utonilo je tudi že mnogo ljudi.

* (Razstrelba.) Rottweilerska tovarna za izdelovanje smodnika razstrelila se je v vzduh, kakor se poroča 7. t. m. iz Hamburga. Dve osobi sta mrtvi, štiri pa teško ranjene.

* (Usmrtenje.) Zaradi obilnih roparskih umorov v smrt obsojena roparja Janko in Omer bila sta usmrtena 6. t. m. na dvorišču glavne ječe v Sofiji.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrto leta gld. 1.15.

Umrli so v Ljubljani:

V deželnej bolnici:

8. junija: Otilija Bratkovič, delavka, 22 let za jetiko.
9. junija: Jozefa Dovč, gostija, 73 let, za kroničnim katarom v črevih.

V vojaške bolnici:

7. junija: Fran Vučajnik, nadtopničar, 23 let, vsled slučajnega padca v kosarini in poškodovanja možgan.

Tuji:

11. junija.

Pri **Maličih**: Brunner iz Kočevja. — Schönauer iz Grada. — Perovtka iz Celovca. — Lumez iz Ljubljane. — Lach iz Gablonca. — Keiler z Dunaja. — Zsivoinovics z Dunaja. — Ignac, Grauer z Dunaja. — Popp iz Gradca.
Pri **Slonu**: Spandl z Dunaja. — Molline iz Tržica. — Preissecker z Dunaja. — Glaser z Dunaja. — Hayden iz Cabara. — Križ iz Cabara. — Hudovernik iz Kranja. — Hämerle iz Bregence. — Korab iz Prage. — Mutina iz Gorice. — Abeles iz Prage. — Bach z Dunaja. — Sans z Dunaja.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
10. junija	7. zjutraj	731.1 mm.	20.8° C	sl. jz.	jas.	2.60 mm.
	2. popol.	731.5 mm.	27.8° C	sl. zah.	d. jas.	dežja.
	9. zvečer	732.1 mm.	18.8° C	sl. zah.	jas.	
11. junija	7. zjutraj	732.8 mm.	23.8° C	sl. jz.	jas.	
	2. popol.	732.4 mm.	27.6° C	sl. zah.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	733.1 mm.	18.4° C	sl. zah.	jas.	

Srednja temperatura 22.5° in 23.3°, za 4.2° in 5.0° nad normalom.

Dunajska borza

dne 11. junija t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 85.30	gld. 85.20
Srebrna renta	85.65	85.60
Zlata renta	109.80	109.40
5% marcna renta	100.60	100.55
Akcije narodne banke	907.—	907.—
Kreditne akcije	305.75	306.—
London	119.10	119.—
Srebro	—	—
Napol.	9.47	9.47
C. kr. cekini	5.63	5.62
Nemške marke	58.20	58.17 1/2
4% državne srečke iz l. 1864	260 gld.	135 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	175
Ogerska zlata renta 4%	102	20
Ogerska papirna renta 5%	96	65
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	75
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	123
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi.	117	20
Kreditne srečke	100 gld.	184
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	126
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	234	—

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani

prodajajo se

Jurčičevi zbrani spisi

po znižani ceni.

1. zvezek: Deseti brat. Roman.
2. zvezek: I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz 15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini na deda. Pravljičje in povesti iz slovenskega naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi polharji. Črtice iz življenja našega naroda. — IV. Spomini starega Slovence ali črtice iz njegovega življenja.
3. zvezek: I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna povest iz časov lutrovske reformacije. — III. Dva prijatelja. — IV. Vrbhan Smukova ženitev. Humoriistična povest iz narodnega življenja. — V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI. Kozlovski sodba v Višnji Gori. Lepa povest iz stare zgodovine.
4. zvezek: I. Tihotapec. Povest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojtnje. Povest za slovensko ljudstvo. — III. Klosterski zolnir. Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata. Resnična povest.
5. zvezek: I. Hči mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. Nemški valpet. Povest. — III. Sin kmetskega cesarja. Povest iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest. I. Sosedov sin. — II. Moč in pravica. — III. Telčja pečenka. Obraz iz našega mestnega življenja. — IV. Bojmi se te. Zgodovinska povest. — V. Ponarejeni bankovci. Povest iz domačega življenja. — VI. Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, ker je krompir kradel. — VII. Črta iz življenja političnega agitatorja.
7. zvezek: I. Lepa Vida. Roman. — II. Ivan Erazem Tantenbah. Izviren historičen roman iz sedemnajstega veka slovenske zgodovine.

Zvezek po 60 kr., eleg. vezan po 1 gld. Pri vnanjih naročilih velja poština za posamični vezani zvezek 5 kr., za vezani 10 kr.

Dijaki dobivajo Jurčičeve „Zbrane spise“ po 50 kr. izvod, ako si naročijo skupno najmanj deset izvodov.

Prodajajo se v

(37—31)

„NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani,

Gospodske ulice 12.

Gospodske ulice 12.

Otci in sinovi.

Roman.
Ruski spisal J. S. Turgenev. Preložil Ivan Gornik.
Mala 8°, 357 strani. Cena 50 kr., po pošti 55 kr.

Konji za vožnjo.

Podpisano c. kr. rudniško ravnateljstvo potrebuje (419—2)

2 ali 3

močne zdrave konje za vožnjo,

8—10 let stare in 15 $\frac{1}{2}$ —16 pestij visoke.

Dotične ponudbe, v katerih se morajo povedati svojstva in eventualno napake konj, naj se pošljejo c. kr. rudniškemu ravnateljstvu v Idriji

najpozneje do dne 20. junija.

Idrija, dne 6. junija 1889.

C. kr. rudniško ravnateljstvo v Idriji.

1200 veder

izvrstnega črnega in belega vina

izvrstne kakovosti iz let 1886, 1887 in 1888

proda se

na posestvu barona Ožegovića v Gušterovci, zadnja pošta in železniška postaja Križevci na Hrvaškem (435—1)

Razglas.

Iz konkurzne mase gospe Marije Alešovec bo se vse k taisti spadajoče blago, obstoječe iz perila, družega belega in raznega kratkega blaga ter prodajalnična oprava na očitni dražbi prodajala in se bode vršila ta razprodaja

dne 14. in 15. junija t. l.

v prodajalnici v Šelenburgovih ulicah št. 3.

(433—1)

Oskrbništvo konkurzne mase.

Zaloga v Ljubljani pri vdovi gospoda Moritza Wagner-ja na Turjaškem trgu.

Ogljene kisline najbogatejša, najčistejša in najmočnejša alkalična slatina, izvrstna osvežilna pijača, — po skušnjah dobra pri kašlju, vratnih boleznih, želodnem in mehurnem kataru.

Kraljevi vrelec
v Kostrevnici pri Rogateci.

Prodaja se v največ prodajalnicah mineralnih vod in specijalskega blaga ter delikates in se dobiva po

slatinskem ravnateljstvu v Kostrevnici.
Pošta Slatina pri Rogateci.

Zaloga v Ljubljani pri vdovi gospoda Moritza Wagner-ja na Turjaškem trgu. (335) (3)

Nekaj čisto novega v dijetetiki

je naravna, veliko v sebi imajoča, z oblastveno koncesijo z umetno, svobodno ogljenčevo kislino nasičena, na novo v trgovino došla

Kostrevniška Rimska slatina pri Rogateci.

Srečno združenje prirode in umetnosti, neprekosljiva dijetetična pijača, kakršne še dosedaj ni bilo,

rudniško-slatinska sodna voda,

zdravejša, kakor tako imenovana v sifonih napolnjena, bolj se peneca, nego druge nahajajoče se mineralne vode.

Dobiva se v vseh boljših lekarnah, prodajalnicah rudinskih vod, pri trgovcih in direktno pri oskrbnistvu Rimske slatine, pošta Rogatec-Slatina (na Štajerskem). (305—8)

JAKOB KURENT

v Lukovci pri Brdu

izdeluje iz najboljšega blaga in prodaja po nizki ceni vsakovratne (356—9)

bele, zelene in rujave posteklene

lončene peči,
štedilno orodje i. t. d.

C. kr. priv.

kneza Auersperga

železniška tovarna

na Dvoru na Kranskem

priporoča se za zalaganje

(217—27)

komercialnega litega blaga, peči v veliki izbi, oguje in oguje delov, kotlov v vsakršni obliki in velikosti itd. itd., litega blaga za stavbe: stebrov, oprijemalcev, svetilničnih stebrov, priprostih in oplešanih, palic za okrižja, celih držališč, polzevih stopnic, strešnih oken itd., cevij za stranišča, plino- in vodovode, celih vodovodnih naprav, vodnjakovih cevij, sesalk itd., rudniških priprav: stop in mečkal, pripravljalnih, zavornih naprav, strojev za vertanje kamnov, rudniških vozov itd., fužinskih naprav: valjarjev v pesek litih, trdilnih valjarjev litih v surovo železne oblikovnike, peresnih kladiv, klešč, škropcev, itd., strojnih delov surovo litih in zlikanih, parnih strojev do 50 konjskih sil, rastlinjakov in pavilijonov iz litega in kovanega železa, mlinjskih priprav, papirničnih priprav, ovnov za vodne tavbe, rezervarov v vseh velikostih iz ploščevine in litega železa, turbin po Girardovej in Jonvalovej sistemu po 5 do 200 konjskih sil, transmisijah priprav: vratil, plošč za jermena, čelnih in stožastih koles z lesenimi in železnimi zobmi, stalnih, s tenskimi in visečih steljk, plošč za vrvi, konopce in žične vrvi, itd., strojev vodostopnic, odvajajočih vododržnih strojev, vodnih koles iz litega in kovanega železa, žagnih delov, kakor tudi priprav za parne in vodne žage in posamičnih cirkularnih Tavoletti- in žag z jarmom, stiskalnice: hidravličnih stiskalnih, stiskalnic z vretenom in vodom, kopirnih stiskalnic, itd., železa v palicah in ostij iz kovanega pretopljenega železa.

Vprašanja glede cen se hitro odgovore.

Najnovejše srečke!

Dne 15. junija t. l. bode žrebanje novo izdanih

Jó-Sziv-srečk (društva „Dobrega srca“)

z glavnim dobitkom gld. 15.000

in priporočam torej tem povodom s takojšnjo pravico igranja pri uplachu prvega obroka svojo najnovejšo kombinacijo srečk:

1 Jó-Sziv-srečka	proti 19 mesečnim obrokom
1 srbska tobačna srečka	à gld. 1.50.
1 srečka zgradbe bazilike	8 žrebanj na leto.
2 Jó-Sziv-srečki	proti 20 mesečnim obrokom
2 srbski tobačni srečki	à gld. 3.—.
1 italijanska srečka rudečega križa	12 žrebanj na leto.
1 srečka zgradbe bazilike	
3 Jó-Sziv-srečke	proti 22 mesečnim obrokom
3 srbske tobačne srečke	à gld. 4.—.
1 italijanska srečka rudečega križa	15 žrebanj na leto.
1 ogerska srečka rudečega križa	
1 srečka zgradbe bazilike	

Letni dobitki vsake teh srečkin kombinacij znašajo pol milijona goldinarjev na leto. Naročajo se zgoraj navedene kombinacije srečk najbolje po poštnej nakaznici, na željo se naročbe izvrše tudi proti poštenu povzetju prvega obroka. Prospekti drugih mojih srečkin kombinacij, žrebalne listine in žrebalni kalender zastoj in franko.

Wiener Wechsel- und Lombard-Geschäft

A. GUTFELD

WIEN. Wipplingerstrasse 27. WIEN.

(Ustanovljeno leta 1870.)

(431—2)

Odprto vsak dan od 9. ure zjutraj do 10. ure zvečer.

Karola Gabriel-a

veliki svetovnoznani

PANOPTIKUM IN MUZEJ

v nalašč za to postavljenej, elegantnej razstavnici lopi, velikej katic 400 metrov

na cesarja Josipa trgu.

Mej mnogimi plastičnimi gibljinami podobami v naravnej velikosti in skupinami, modelovanimi od največjih in najslavnejših mojstrov, ima

PANOPTIKUM

Nj. Svetost papeža Leva XIII., sedečega na zlatem prestolu in dajočega blagoslov; pokorečo Magdaleno, mehanično gibljivo; Judito z glavo Holofernov, mojstersko delo mehanike; carja Aleksandra II. umirajočega, mehanično gibljivega.

Novo! Cesar Friderik III., cesar Viljem in knez Bismarck v naravnej velikosti; Indora, egiptska zaklinjalica kač, non plus ultra mehanike; senzacionalna velikanška prekrasna skupina: usmrtenje Marije Stuart (16 podob), de-

koracije in kostumi po tedanjem času; dalje humoristične skupine, slavne in glasovite osebe in več družega, kar je vredno, da se ogleda.

V MUZEJ (separatni oddelek)

je dovoljen ustop le osobam, že spolnivšim 20. leto.

Muzej obsega najnovejše iz območja anatomije.

Posebno zasluži, da se naglasa:

Medicinsko telo, ki se razloži v štirideset delov, velja za najpopolnejše in najznanstvenejše delo te vrste; ta podoba se sem ter tja razloži v njene dele in gledalcem znanstveno pojasni. Jako poučljivo za matere je upodobljenje otročjih boleznij: vratnica, ošpice, škariatica in osepnice; nadalje prva pomoč ob nezgodah po prof. dr. Esmarch-u itd. itd. Vsak terek in petek je anatomski separatni oddelek odprt le za ženske in ta dan ga neka dama znanstveno razlaga.

Ustopnina v panoptikum:

15 kr., za otroke 10 kr., listki za odrasle, veljavni za vse oddelke, brez doplačila, 30 kr., za vojake do narednika 15 kr.

Zdržujem se vsakega hvalisanja, prepuščajoč razsojevanje častitim obiskovalcem moje razstave.

Z velespoštovanjem

(420—2)

KAROL GABRIEL, S. Meisel-a naslednik.

Le malo časa tukaj.